

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Русе, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Йордан Дамаскинов

Членове: Галина Магардичиян
Васил Петков

при участието на секретаря И.нка Венкова
като разгледа докладваното от Галина Магардичиян Въззивно гражданско
дело № 20234500500823 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 и сл.ГПК.

И. Т. Д. и П. Д. Д. като родители на Р. П. Д. чрез пълномощника си адв. С. П. обжалват Решение № 1362/04.10.2023 г. , постановено по гр.д. № 5944/22 по описа на РРС, с което са осъдени солидарно да заплатят на Г. У. сумата от 539.66лв с ДДС, на основание чл. 48 ЗЗД, за причинени имуществени вреди, изразяващи се в повреждане на оградата на къщата му в гр.М., обл.Русе, чрез изписване с маркери и спрей с боя, на рисунки и надписи с различно съдържание, в резултат на действия на малолетното им дете, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на завеждане на исковата молба- 23.11.2022 г. до окончателно изплащане, както и сумата от 206.90лв. разноски по компенсация. В жалбата се излагат оплаквания за неправилност на съдебното решение, необоснованост и незаконосъобразно като постановено при съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Иска се отмяна на решението е постановяване на друго, с което искът да се отхвърли. В условията на евентуалност, ако съдът приеме, че предявеният иск е основателен и доказан, да ги осъди да заплатят сумата от 10.44лв. като съдът приеме, че синът им е нарисувал една единствена бетонна тухла от оградата, заличавайки рисунка на знак с непристойно значение.

ВъззИ.емият Г. П. У. в съдебно заседания чрез пълномощника си адв.П. изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Претендират се направените във въззивната инстанция разноски.

Окръжният съд, като взе предвид оплакванията в жалбата, доводите на

страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

По делото е безспорно установено, че ищецът Г. П. У. е собственик на недвижим имот находящ се в гр. М., обл. Р., ул."М." № *. От към ул. „Я. п." той изградил плътна ограда с дължина 60 метра и височина 2,20 м., както и че същият е установил, че е обрисувана със спрей и осеяна с нецензурни изрази, свастики и други, за което е подал молба до Русенска районна прокуратура на 01.08.2022 г. за извършено престъпление по чл. 216 ал. 1 от НК, видно от приложената пр.пр. № 4266/2022 г. на РРП и обясненията му. Същата прокурорска преписка е била прекратена като с Постановление от 27.10.2022 г. по преписка № 4266/2022 г. РРП отказала да образува досъдебно производство с оглед на факта, че малолетните деца не са наказателно отговорни и изпратила материалите на Местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните /МКБППМН/ при Община - гр. Р. за налагане на възпитателни мерки по ЗБППМН спрямо двете деца - Р. В. З. и Р. П. Д.. По делото липсват доказателства относно последното производство.

В събраните в първата инстанция гласни доказателства- св. И.П., която е м. на д. Р.З., св.М.Г. и св. Т.Т., както и от показанията на детето Р.З., даден пред първоинстанционния съд, както и от обясненията на м. Р.В.З. и Р. П. Д., дадени в хода на прокурорската проверка в присъствието на майките им, които следва да се ценят като признание за изнесените от тях неблагоприятни факти, правилно първоинстанционния съд е приел, че двете момчета със спрей и маркери са нарисували стената на къщата на ищеца, без да знаят кой живее там. Р. Д. изрочно е посочил в обясненията си по прокурорската преписка, че преди да рисуват стената била чиста. В този смисъл са неоснователни възраженията на жалбоподателите, че по делото не е установено, че именно децата, в частност техният син Р. Д. е участвал в извършването на горните действия. Не е доказано и твърдението им, че синът им е покрил със спрей само една плочка и то, за да скрие съдържашото се в нея нецензурно съдържание. Първоинстанционният съд правилно е приел, че р. на д. Р. Д. носят отговорност по чл.48 ЗЗД за нанесените от детето им вреди по оградата на ищеца. Неоснователно е възражението в жалбата, че по делото не е установено „повреждане на оградата“. Действително изрисуването на оградата не е същинско повреждане в смисъл на разрушаването ѝ, но доколкото с тези действия се променя нейният външен вид и за да бъде възстановен вида на същата се налага извършване на определени „строителни действия“, то следва да се приеме, че изрисуването ѝ по начин, който да я загрозява също може да се приеме за повреждането ѝ, още повече, че в исковата молба, макар и ищецът да е използвал този израз относно нанесените му имуществени вреди, ясно са очертани извършените върху оградата действия, които са довели до настъпилите за ищеца имуществени вреди. Правилно първоинстанционният съд е приел, че имуществените вреди за ищеца са в размер на 539.66 лв. ДДС, а и по отношение на това няма постъпила въззивна жалба. Неправилни обаче се явяват изводите на съда, че жалбоподателите следва да заплатят на ищеца имуществените вреди в този размер. Съгласно нормата на чл.53 ЗЗД когато увреждането е причинено от неколцина, те отговарят солидарно. По делото обаче са събраните гласни и писмени доказателства, а и този факт се признава и от ищеца в исковата му молба, че родителите на другото дете Р.З. са заплатили сумата от 425лв. В този случай жалбоподателите като родители на Р. Д. дължат само сумата,

представляваща разликата между вредите / 539.66 лв./ и платеното от родителите на детето Р.З./ 425 лв./ , т.е дължат на ищеца само сумата от 114.66 лв. С оглед изложеното решението на първоинстанционния съд в частта, в която жалбоподателите- ответници по иска- са осъдени да платят сумата от 114.66 лв. е правилно и следва да се потвърди в тази част, а в частта, в която са осъдени да заплатят сумата над 114.66 лв. до 539.66 лв. е неправилно и следва да се отмени като предявеният иск в тази част следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

С оглед изхода на спора решението на първоинстанционния съд, в частта в която е осъдил ответниците да заплатят на ищеца сумата от 206.90лв разноски по компенсация, е неправилно и следва да се отмени. Съобразно изхода на спора и правилата на чл.78 ГПК в полза на ищеца от разноски в размер на 790лв за първата инстанция му се дължат разноски в размер на 85лв, а на ответниците от разноски в размер на 400лв се дължат разноски в размер на 357лв., т.е ищецът дължи на ответниците разноски за първата инстанция в размер на 272лв по компенсация.

Жалбоподателите не са претендирали присъждане на разноски за въззивната инстанция. ТакИ. е претендирал въззИ.емият. Последният не е представил списък на разноски, но видно от доказателствата по делото същият е направил единствено разноски за адвокат в размер на 200лв, според представения във въззивната инстанция списък за разноски. Възражението за прекомерност на това адвокатско възнаграждение е неоснователно, същото е дори по предвидения в чл.7 от Наредба № 1/2004 за минималните адвокатски възнаграждения размер. Съобразно частичната основателност на въззивната инстанция от тези разноски на въззИ.емия се дължат разноски само в размер на 157лв.

Мотивиран така, окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1362 от 04.10.2023 г., постановено по гр.д.№ 5944/2022 г. по описа на РРС в частта, в която И. Т. Д. и П. Д. Д. , като р. на м.д. Р. П. Д., роден на ***** г., са осъдени да заплатят солидарно на Г. П. У. сумата над 114.66лв до 539,66 лв., на основание чл. 48 от ЗЗД, за причинени имуществени вреди, изразяващи се в повреждане на оградата на къщата му в гр. М., обл. Р., ул. „М.“ № *, чрез изписване с маркери и спрей с боя, на рисунки и надписи с различно съдържание, в резултат на действия на малолетното дете на ответниците, ведно със законната лихва върху посочената разлика, считано от датата на завеждане на исковата молба 23.11.2022 г. до окончателното изплащане, както и сумата 206,90 лв. разноски по компенсация и вместо него **ПОСТАНОВЯВА** :

ОТХВЪРЛЯ иска над сумата от 114.66лв до 539.66лв, както и за законна лихва върху посочената разлика от 23.11.2022г до окончателно плащане, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Г. П. У., ЕГН *****, от гр. Р., ул. „В.“ № ** да плати на И. Т. Д., ЕГН ***** и П. Д. Д., ЕГН *****, двамата от гр. М., ул. „Х.“ № * сумата от 272 лв, представляваща направени в първата инстанция разноски по компенсация.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1362 от 04.10.2023 г., постановено по

гр.д.№ 5944/2022 г. по описа на РРС в частта, в която И. Т. Д. И П. Д. Д. , като р. на м.д. Р. П. Д., роден на ***** г., са осъдени да заплатят солидарно на ищеца Г. П. У., сумата в размер на 114.66 лв, на основание чл. 48 от ЗЗД, за причинени имуществени вреди, изразяващи се в повреждане на оградата на къщата му в гр. М., обл. Р., ул. „М.“ № *, чрез изписване с маркери и спрей с боя, на рисунки и надписи с различно съдържание, в резултат на действия на м. д. на ответниците, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на исковата молба - 23.11.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА И. Т. Д., ЕГН ***** и П. Д. Д., ЕГН *****, двамата от гр. М., ул. „Х.“ № * да платят на Г. П. У., ЕГН *****, от гр. Р., ул. „В.“ № ** сумата от 157 лв., представляваща направени във въззивната инстанция разноси.

Решението в частта, в която предявеният от Г. П. У. иск е отхвърлен над сумата от 539.66 лв, като необжалвано е влязло в сила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____